

paa Forstaget under III. A. 7 til 3dje Behandling, nemlig Tilskuddet til Husmændene for ypperlig Dyrføring af Huslødder og til Rejseunderstøttelser, og han anbefalede denne Sag med Varme. Jeg vil ogsaa give denne Sag min Tilslutning. Jeg tror i det hele taget, at er der noget Sted, hvor Staten kan støtte en god Sag, er det her, for at Husmændene kunne fremme et intetsjunt Agerbrug. Ganste vist er jeg ikke i alle Henseender vis paa, at det er gavnligt med det i Nutiden florerende Præmiesystem, men det har dog vist sig over for Husmændene, at det har virket gavnligt i Praksis, dels ved at vække Kappelysten mellem de præmie-tagende og dels ved at vække ikke-præmie-tagendes Opmærksomhed for, hvad der virkelig kan komme ud af et lille vel drebet Jordbrug. Det forekommer mig derfor, at der er al mulig Grund for dette Ting til at tage denne Sag med stor Velvilje. Det ærede Medlem oplyste jo ogsaa, hvor stor en Samfundsklasse det her drejer sig om, og det er jo sikkert, at det nuværende Ting har ved flere Lejligheder vist, at det bestræber sig for, at saa mange som muligt kunne faa Jord, og derved anerkender, at en rigtig god og veltilfreds Husmandsstand er en Hovedbetingelse for et lykkeligt, stærkt og solidt Samfund. Jeg vil derfor føje min anbefaling til det ærede Medlem for Standerborg Amts 2den Valgkreds og haabe, at selv om vi ikke kunne faa et saa stort Beløb, som blev foreslaaet paa Delegeretmødet i Aarhus, vi dog kunne faa en mindre Forhøjelse til en Begyndelse. Endelig skal jeg omtale med et Par Ord Forstaget under III. A. 14, de Posten, som referere sig til Husdyravlens Fremme. Saa vidt jeg ved, omtalte det ærede Medlem for Nørresundby (Tutein), der nu er fraværende, ved Finanslovens første Behandling, at der var Grund til at komme til en Forhøjelse paa dette Punkt, og saa vidt jeg mindes, udtalte den højtærede Indenrigsminister ogsaa, at der mulig kunde være Anledning til, at der blev givet en Revision af Husdyrloven eller givet et Tillæg til den. Se vi paa Finanslovsforslaget, er Summen opført i Nr. akkurat som tidligere Nr. men efter min Erfaring og Rensstab til Forholdene, tror jeg, det maa siges, at det Beløb er utilstrækkeligt, og jeg vil derfor blot tillade mig at fremføre nogle Punkter for at vise, at der selv efter denne Lov, som ganske sikkert har bidraget mest til Husdyravlens Fremme af alle de Love, som ere blevne vedtagne, dog muligvis kunde være Grund til, ikke enten at staa stille eller maaske gaa tilbage ved at forlømme dette Punkt. I § 1 i Husdyr-

loven af 1ste April 1887 staar der, at Landboforeningerne kunne faa 60,000 Kr. til Dyrføer. I de fleste Aaringer, i alt Fald, saa vidt jeg ved, i de sidste Aar, have Landboforeningerne lagt deres Budget til Dyrføerne saaledes, at de omtrentlig kunde gøre sikker Regning paa at faa et lige saa stort Beløb dertil, som de selv ydede. Det sidste Aar er undertaget herfra, og for den Landboforenings Vedkommende, som jeg kender, var det heller ikke saa ganske ubethdeligt, og det gælder vel sagtens om alle. Til Statsstuet skal der efter Husdyrloven bevilges 80,000 Kr. Der er bevilget 100,000 Kr. i de senere Aar. Dette Beløb har i hvert Tilfælde for Thyres Vedkommende været i høj Grad utilstrækkeligt. Der er en Masse Tyre, særlig af Kvægavlforeningsthyrene, om hvilke der gælder den Bestemmelse, at de, for at blive anerkendte af Staten, i det mindste skulle være tilkendt Præmie — der er, siger jeg, en Masse gode Tyre ved alle disse Stuer, som intet Præmiebeløb faa, men kun faa paahængt et Præmieskilt, og Dommerne ere egentlig i stor Forlegenhed med at fordele det Beløb, som er til Raadighed. Endelig er der Avlsforeningerne, hvor det maa siges at være endnu værre. Det er bekendt, hvilket Opsving disse Foreninger have taget, siden Husdyrloven udkom, og det er ogsaa bekendt, at samtidig er Tilskuddet, Bidraget fra Staten, blevet formindstet. Nr. for Nr., saaledes at Kvægavlforeningerne sidste Aar, alle som en, kun have faaet 70 Kr. pr. Stk., uden Undtagelse. Jeg kender ikke Kvægavlforeningerne for Sjælland og Fyn, men i alle Tilfælde ere Foreningerne i Sylland bundne de første 5 Aar, og naar den Tid er forbi, vil der rimeligvis ske en Forandring, saaledes at den samlede Ledelse, som disse Foreninger ere underkastede, vil falde bort, dersom der ikke opnaas et forhøjet Tilskud fra Staten, og det er netop denne samlede Ledelse under Fællesforeningen, der har været søgt fremmet fra Ministeriets og Lovgivningsmagtens Side, og som visstnok ogsaa har sine gode Sider med Hensyn til en planmæssig og ensartet Ledelse af Foreningerne. Et er sikkert, og det er, at for saa vidt Tilskuddet ikke kan blive højere end i Nr. vil en stor Masse af disse Kvægavlforeninger melde sig ud af Ledelsen og staa selvstændigt, idet det Tilskud, de faa, ikke staar i Forhold til de Udgifter, som Ledelsen foraarlægger dem. Desuden maa jeg gøre endnu en Bemærkning til den højtærede Minister med Hensyn til Uddelingen af Statstilskuddet. Saa vidt jeg ved, har Husdyrvalget ikke gjort Indstilling til Ministeriet om, at